7de JAARGANG — CURAÇAO, DEN 23 AUGUSTUS 1890. — № 344

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers, fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, № 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

Engeland en de H. Stoel.

De Engelsche regeering heeft onlangs de stukken openbaar gemaakt betrekkelijk de gevoerde onderhandelingen met den H. Stoel. Haar gezant was sir John Lintorn Simmons. Het gold hier de kerkelijke aangelegenheden van het eiland Malta in de middellandsche zee, dat sedert het begin van deze eeuw onder de heerschappij van Engeland staat. De Engelsche regeering verlangde een overeenkomst met den H. Stoel te sluiten, gelijk lord Salisbury in Augustus van het vorige jaar reeds had te kennen gegeven, omtrent de volgende punten: de benoeming der bisschoppen op Malta, het huwelijk, het onderwijs der geestelijken in de Engelsche taal, de aanstelling van vreemde priesters, en over de op Malta gebruikelijke wijze van begraven binnen de muren.

Toen Malta onder de heerschappij van Engeland kwam, beloofde de nieuwe regeering, dat de rechten en gebruiken der Katholieke Kerk, waartoe bijna de geheele bevolking der groep eilanden behoort, zouden geëerbiedigd worden, en dat het kanonieke recht aldaar zou blijven gelden. In den omloop der tijden ontstonden er evenwel moeielijkheden van verschillenden aard, wier verwijdering zoowel in het belang der Kerk was, als van den Staat. Lord Salisbury besloot daarom zijne meening aan den H. Stoel bloot te leggen en droeg deze taak op aan John Lintorn Simmons, als een bijzonderen afgevaardigde. Deze sir John, was vroeger gouverneur van Malta, is Katholiek en daarom de aangewezen persoon voor het voeren van deze onderhandelingen. Hij verklaarde dan namens de Engelsche regeering, die voorgaf de wenschen der inlandsche bevolking te vertegenwoordigen, dat het te wenschen ware, dat de bisschoppen, welke in het vervolg zouden benoemd worden voor den zetel van Malta en Gozo (een klein naburig eiland) steeds Maltezers zouden zijn en dat zij in overleg met de Engelsche regeering zouden benoemd worden. De Kardinaal Rampolla antwoordde hierop in een nota van Maart dezes jaars, dat de H. Vader zich wel is waar zijn vrijheid voorbehield, bij de benoeming van de bisschoppelijke zetels; doch dat hij genegen was, daarbij de Engelsche regeering te kennen en zich steeds te vergewissen van de meening dier regeering, doch „bij mondelinge bespreking van geheel vertrouwelijken en privaten aard, indien de regeering het middel bij de gelegenheid aanbood."

Wat het sluiten van huwelijken betreft, zoo zou bij gemengde huwelijken van Katholieken en niet Katholieken het Kerkelijk recht streng gehandhaafd blijven. Bij huwelijken tusschen niet-katholieken zouden hare bepalingen buiten werking blijven. De regeering wenschte verder, dat de geestelijkheid een hoogere vorming en opleiding kreeg, en dat zij vooral meer geoefend werd in de Engelsche taal. De taal van het land is de Italiaansche en een mengelmoes van het Arabisch. Dit verlangen van de Engelsche regeering is gemakkelijk te verklaren. Vele Maltesers nemen dienst op de Engelsche vloot of leger, en daarom is het van groot belang, dat de kennis van het Engelsch meer uitgebreid worde. De H. Vader verklaarde zich bereid daarvoor te zorgen en aan de wenschen van Engeland te gemoet te komen; voortaan zou er op de seminariën het onderwijs in de geographie, geschiedenis en mathesis in het Engelsch worden gegeven. De regeering deed van haren kant ook eenige concessies en stond het patronaatsrecht van eenige kleine beneficiën af en stond toe dat de inkomsten ten bate der priester-seminariën zouden worden aangewend, evenwel onder de voorwaarde, dat de rector van het seminarie Engelsch onderdaan zij. Sir John sprak met den Paus en den kardinaal Rampolla over het Jezuieten-college te Malta, waarvan hij de verdienstelijkheid hoog roemde; hij beval evenwel aan om de Jezuiten van Malta los te maken van de ordensprovincie Sicilie en hen bij de Engelsche ordensprovincie te voegen. Wat ten slotte het Malteesche gebruik aangaat, om de dooden steeds binnen de muren te begraven en in de kerken, dit zou op wensch der regeering, om redenen van gezondheid, zooveel mogelijk tegengewerkt worden.

De Engelsche regeering is klaarblijkelijk met den loop, dien de verhandelingen genomen hebben, zeer tevreden; want lord Salisbury brengt aan den buitengewonen vertegenwoordiger en onderhandelaar in een buitengewone depêche de grootste hulde, wegens de diensten aan de Engelsche regeering bewezen en het beleid, dat hij bij de onderhandelingen heeft getoond. De H. Vader drukte van zijnen kant bij de afscheidsaudientie den heer Simmons de meening uit, dat men ook nog over andere deelen van het rijk met groot voordeel onderhandelingen zou kunnen voeren, waar Katholieke belangen van veel grooter gewicht in aanmerking komen. Om de beteekenis dezer woorden goed te kunnen begrijpen, wete men, dat Engeland in de verschillende werelddeelen meer dan 12 millioen Katholieken telt.

Wellicht zal de gelukkige afloop van de onderhandelingen er toe bijdragen, de vooroordeelen weg te nemen, waarmede vele protestanten in Engeland nog behept zijn, en die hen afkeerig maken van elk overleg met het hoofd der Katholieke Kerk. En tevens blijkt hieruit dat het hoofd der Katholieke Kerk altijd bereid is, om aan de verlangens der regeeringen te gemoet te komen en zich met hen te verstaan. Een groot staatkundig doorzicht wordt er ook niet vereischt, om uit dit voorval af te leiden van hoeveel belang zulk een overleg voor de belangen van een land kan zijn.

Robert Fulton.

—Maar, mijnheer Korner, ik moet minstens honderd gouden kronen hebben, om de reis mijner moeder naar Amerika, en de mijne naar Parijs te betalen..

— Mijnheer Fulton, ik geef u geen penning meer dan deze driehonderd gulden; ik weet zelfs niet, of ik niet beter deed u niets te geven; het is onvoorzichtig van mij, inderdaad, om te vertrouwen op de kwistige beloften van een uitvinder. Nu voor het laatst, wilt gij het geld?

En de oude vos de kracht kennende van zijne schitterende goudstukken, legde twee stapeltjes kronen op de tafel. Fulton keek begeerig naar het geld, maar weifelde nog. In een hoek van het sombere kantoor van den geldschieter zat Fulton's oude moeder; zij stond op en met inspanning hare gekromde schouders oprichtende, zeide zij:

— Neem het geld, Robert, wij zullen wel trachten de som aan te vullen. De jonge man stemde zuchtende toe.

Nadat hij het geld bij zich gestoken had, gingen zij heen. De oude vrouw met haar wankelenden gang, leunde op den arm van haar zoon; hij zelf ging ook een weinig gebogen, en zag er vermoeid en peinzend uit.

— —

Toen de deur achter hen was dicht gevallen, riep de edelman, die daarbij tegenwoordig was, uit:

— Gij zijt niet teergevoelig, heer Korner!

— Ik ben te goed, markies, maar ik had in uw bijzijn de zaak niet moeten afdoen, gij zult nu slechten dunk hebben van mijne slimheid. Het is de eerste keer, dat James Korner mooie klinkende munt gegeven heeft zonder een of ander goed onderpand.

— Nu, en welke edelmoedige reden hebt gij, om van dezen wijzen regel af te wijken?

— Het is, omdat deze jonge Fulton mij door Amerikanen, zijne landgenooten, is aanbevolen; ik moet bekennen, dat hij sedert eenige jaren stipt de overeenkomsten heeft vervuld, die hij met mij gesloten had. Hij werd mij acht jaar geleden, in 1787, aanbevolen door den schilder West, bij wien hij studeerde.

— Wat! gij leent geld aan een kunstenaar op eene eenvoudige handteekening! Waarlijk heer Korner.

— Hij heeft de schilderkunst laten varen en zich op de werktuigkunde toegelegd. Ik heb hooren zeggen, dat hij de uitvinder is van wonderlijke ontwerpen, om in de kanalen de sluizen te vervangen door ver-

FEUILLETON.

¡¡ I SIN EMBARGO TA EL MES A HORTELE !!!

II

Indiferente pa burla di su companjeronan, insensible pa lelementoe di muchannan di caya, Hendrik a largá e polis koe mester a conduciéle na e cas di corrección, pasa den cayanan di mas concurrí, hibéle promer na cas di su tata i mama. Silencioso el a bai cai sinta den su hoeki acostumbrado ta mira fihamente su delanti, mientras su dos roemannan menor a keda ta observéle koe timidez, i su mama coe lágrima na wowo tabata recogiendo su dos tres pida panjanan. E tata no tabata ayí; di Hof él a bai directamente na un taverna, i ainda él no a bolbé cas, i e roeman mayó tabatin di bai fó di tempran na su ocupación.

Bien, liñé e mama a forma un bongichi koe e dos pida panjanan dje heben condenado, i él a poné koffi i pam riba mesa.

Sin papia un pia di palabra, Hendrik a sinta mira su mama haci toer e preparativonan ayí, como si fuera ningún di nan no tabata bai fit biniéle. Ora e mama a invitéle yega cerca pa bin bebe ainda un koppi di koffi, él a sacudí cabez bisa nó, i él a keda sinta den su hoeki, mientras e polis a hala cerca bai disfrutá dje simple almuerzo. Porfin e polis a lamanta riba i él a keda mira Hendrik coe un vista significativa; tabata más coe tempoe di bai.

Maquinalmente e muchá a lamanta pata coge su bongichi, ma ni te awor nada ainda no a troca den su cara.

Sin embargo ora su mama a camná yega cerca dj'ele i koe yorando el dici coe n'éle: "¡Hendrik, mi corazón ta na herida di mira koe bo per a loebida Dios i bo tata i mama! ¡Chanto nos no a stima bo!"; i scuchando e palabranan ayí, corazón dje mucha a kibra.

El a pasa manoe cogé su mama brazá, él a primi su cabez contra pechoe dje muhé i él dici poco poco coe n'éle:

—"¡Mi mama, mi mama! ¡Solemnemente mi ta sigurá bo; mi no a cogéle!"

—"¡Jioe, jioe!" e muhé dici yorando semper, "pakikó bo mester ta asina duroe di corazon! ¡Si te ainda bo kier declará, Dios i toer hende lo perdoná bo!"

No tan pronto e mama a coeminsá papia asina, koe ya e mucha a largéle los; e expresión dura i innatural a bolbe cubrí su tierda fisionomia, i si ni un palabra di despedida, sin un mirada di adiós, él a sigi tras dje polis.........

....

....

Suspirando pastoor Hermann, sacerdote dje cas di corrección na Barnefeld, a tende fó di boca di director dje institución ayí, crimen i obstinación di un muchá koe a yega ayera, i ayí riba e ministro a respondéle:

—"Seguramente ta masjá duroe di mira un muchá di 12 anja, i koe ya ta asina obstiná di ta desmentí su ladronia, apesar di toer prueba contra dj éle ¡Ai, ki triste senjal di tempoe! Ma si bo no ta toema mi na maloe, senjor director," e pastoor a continuá despues di un momento di vacilación, "lo mi kier a proebele coe dulzura. E medidanan sterki di disciplina ta keda semper na nos disposición, si acaso nos no logra nada coe suavidad. Kende sabi bao di ki circumstancia e muchá ayí a cria, kende sabi si él no tabata sistemáticamente educá desde chiquito pa crimen!......

—"Nó," e director a interrumpí e eclesiástico, "tata i mama dje muchá ta hendenan decente, pober hornaleronan koe ta haci nan posible pa gana honradamente pida pam pa nan mes i nan jioenan, maské e tata sa entregá su mes de vez en cuando na bebida.

—"Si ta sina, anto ta hinteramente otro cos. Ma sin embargo coe bo consentimiento lo mi kier trahá riba corazón dje muchá i trata di ganéle coe dulzura i bondad. Casi semper e proverbio, "bon palabra ta saca sjimarón fo di mondi" a sali mi verdad."

—"Mi sabi esai," e director a responde hariendo," bo ta un apostel di amor, i semper bo kier toca conciencia di hende. Asina mes tambe bo kier koe den e mucha mester tin un resto dje honradez primitiva, ma mi tin di bisa bo koe nos código penal no ta acepta nada djé esai, i koe el ta califica kende koe ta di criminal, tan tempoe koe lo contrario no ta proba. Ma si

nuftige werktuigen; hij heeft werkelijk de molens, om marmer te zagen verbeterd, en machines, om hennep te spinnen, uitgevonden, die hij voor een stuk brood verkocht heeft.

— Dat boezemt mij veel belang in, Korner. Gij weet, dat ik mij voordat Robespièrre en zijne bende ons, edellieden, noodzaakten, Frankrijk te verlaten om het hoofd op de schouders te kunnen houden, veel met werktuigkunde bezig hield, en sedert ik, betere tijden afwachtende, te Londen ben, is het alleen in die studie, dat ik vergetelheid gezocht heb in de rampen, die mijn vaderland drukken. Die jonge man wil naar Parijs gaan, als ik goed verstaan heb.

— Hij is daar geroepen door een van zijne landgenooten, sir Joël Barlow, die hem aan de generaals der revolutie wil voorstellen; hij zou eene verrassende uitvinding gedaan hebben. Hij beweert een schip te doen voortgaan zonder hulp van wind of riemen, enkel door kokend water....

De edelman sprong op.

— Zijn adres, Korner, spoedig! die man is een groot genie! Ik-zelf heb twaalf jaar geleden zulk een werktuig beproefd op de Saône, en zonder de revolutie.... Zijn adres Korner, het is een genie, dat zeg ik u!

En op den schoorsteenmantel een papiertje vindende, waarop de woning van den uitvinder was aangeduid, snelde de markies naar buiten, terwijl Korner hem nariep:

— Mijnheer de Jouffoy, deze wissel, die ik je moest uitbetalen! Vervloekte werktuigkunde, ze maakt al die menschen gek.

—

— Moeder, gij gaat met de driehonderd gulden terug naar uwe kleine hoeve te Little Britain; gij hebt dat geld noodig, om te Philadelphia, te komen. Ik voor mij, ik ga naar den heer West, of wel ik zal aan den heer Barlow verzoeken, mij het geld voor de reis voor te schieten. Gij hebt in zijne brieven gezien, welk een vertrouwen hij heeft in mijne onderzeesche boot en ook in mijn stoomwerktuig; hij belooft mij voor te stellen aan den generaal Carnot, die zooveel overwinningen behaalt; hij is rijk en edelmoedig, zooals gij weet, en zal mij zeker steunen met zijn geld.

— En waarvan zult gij leven in dezen tijd, mijn zoon? Neen, neem het geld, ga dadelijk naar Parijs, gij zult daar uwe uitvindingen beter verkoopen, dan in het land, waar men u niet begrijpt; dan zult gij mij wat zenden.... De tranen verstikten de stem der arme oude vrouw, want zij dacht, dat zij wel zou moeten sterven zonder haar land terug te zien, waar de broeders van Robert werkten; waar zijne zusters getrouwd waren, waar hare kinderen leefden, die zij verlaten had, om den uitvinder bij te staan en te steunen in zijne moeielijke poging.

De markies Jouffroy trad op eens binnen, zonder te kloppen.

— Hier zijn driehonderd pond voor de reis uwer moeder, Robert Fulton! Mevrouw, uw zoon is het grootste genie van zijn tijd; hij heeft bijna tegelijk met mij de stoommachine uitgevonden, die de ware omwenteling van dezen tijd zal wezen, wat ook Robespièrre moge denken!

Nu schreidde de moeder van vreugde. Fulton verklaarde aan den markies, dat hij op de wertuigkunde had toegepast de elastische kracht van den waterdamp, ondekt door den Franschman Denis Papin; dat deze stoom, in een metalen cilinder geperst, eene piston verschuift, en dat het er alleen op aan kwam, deze kracht te benutten door een werktuig aan den anderen kant van de piston te verbinden....

— Wat mij slechts zeer onvolkomen gelukt is, viel de heer Jouffroy hem in de reden. Ga naar Parijs, jongeling! Ik weet niet, of de generaals der revolutie u werkelijk zullen helpen, maar gij zult er geleerden zien, ik zal u een brief geven voor den heer Monge, die zich met wiskunde bezig houdt; gij hebt de toekomst der wereld in uwe handen! En de levendige markies was zoo vol geestdrift, dat hij zelfs in vervoering de oude moeder in zijne armen sloot, die mede juichte over de toekomst van haar zoon.

Acht jaren later, in 1803, nadat de markies in Frankrijk was terug gekeerd, beproefden hij en Fulton, met goed gevolg op de Loire, de eerste stoomboot, dien naam waardig.

Gesteund door Carnot, die eenig vermoeden had van het grootsche gewicht dier uitvinding, had Fulton in dien tijd de onderzeesche torpilleur uitgevonden, die vier uur onder water bleef, met vijf man equipage, en die een torpedo, een koperen doos met honderd pond kruid gevuld, onder den bodem der vijandelijke schepen bracht.

In 1806 ging Fulton naar zijn vaderland, Amerika, terug en het volgend jaar liet hij op de Hudson de eerste stoomboot varen, die de nieuwe wereld zag. Die boot was de Clermont genaamd; zij was 150 voet lang en 16 breed; eene stoommachine met dubbele werking bracht haar in beweging.

Fulton stierf den 24 Februari 1815, nauwlijk vijftig jaren oud, uitgeput door den arbeid en den strijd, maar met den troost zijn werk verzekerd te zien. Geheel Amerika rouwde over hem, de dagbladen verschenen met een rouwrand en de Kamers schorsten de zitting, om bij zijne begrafenis tegenwoordig te zijn.

De voorspelling van markies de Jouffroy is sedert vervuld.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Sinds Dinsdag geldt de *morocota* hier 53 en de *dubloen* 42 gulden.

—

Bij Koninklijk Besluit van 27 Juni 1890 is de Heer J. R. G. de Veer, Administrateur van Financiën alhier, benoemd tot lid van den Raad van Bestuur in de kolonie Curaçao.

—

De Administrateur van financiën roept hierbij op de erfgenamen van Petronella Baptiste, alhier gewoond hebbende en overleden, om een tot de nalatenschap van genoemde Petronella Baptiste behoorend geldsbedrag te ontvangen, dat in de consignatiekas alhier gedeponeerd is.

—

Lijst van brieven, die onbestelbaar zijn bevonden:

Virginio A. de Andreis, Jesus Belizario Jeannette Glaser, Clarita Haaijen, Dolores Guerrero de Locarno, Arbolina Mateo, Manuel E. Martien, Maria Maduro, Régulo Osorio, Matildo Sekeles, Jules Tissot, Antonio Zuleta.

Aangeteekende Stukkken:

Niet voor verzending vatbaar een brief geadresseerd aan D. A. de Lima & Co.; en zestien drukwerken geadresseerd aan: El Anotador, Sta. Marta; Biblioteca " F. E.", Cartogena; Higinio Cualla, Bogotá; El Cronista, Panama; Marco A. Fonseca & Ca., Bogotá; Ramon Goenaga, Sta. Marta; C. Holguin, Bogotá; Ministro de R. R. E. E. Bogotá; E. Mercurio, Panamá; Rafael M. Palacio, Barranquilla; El Promotor, Barranquilla; Ministro de Instrucción Pública, Bogotá; Gobernador del Departamento, Panamá; La Situacion, Colon; Miguel A. Vives, Barranquilla.

—

De verjaardag der Koningin werd hier heden op de gebruikelijke wijze herdacht.

NEDERLAND.

Bij de vestingartillerie is het gebruik van telefonen bij de practische oefeningen meer en meer behoefte geworden. Tot heden moest echter bij storingen in de toestellen te veel vreemde hulp worden ingeroepen, waardoor het doel — snelle overbrengen van berichten — slechts ten deele wordt bereikt. Dientengevolge is door den inspecteur van het wapen der artillerie bepaald, dat eenige onderofficieren en korporaals van iedere compagnie, die daartoe in aanmerking komen, door een officier van het corps, waartoe zij behooren, zullen opgeleid worden tot telefonistiek. Deze zullen tevens geoefend worden in het opsporen van storingen en het herstellen van kleine gebreken.

— Het plan bestaat om bij de Tweede Kamer ingediende wet tot regeling van den krijgsdienst in handen te stellen van een commissie van voorbereiding, evenals indertijd met de schoolwet is geschied.

— De stoomboot *Prins Frederik* van de maatschappij *Nederland* is door de *Marpessa* een stalen engelsche boot aangevaren en gezonken. Beide schepen stoomden onder mistig weder met halve kracht in de golf van Biscaye. Des avonds van den 25 Juni te 10 uur 25 minuut had de botsing plaats. De *Marpessa* liep de *Prins Frederik* midscheeps aan bakboordzijde in, makende een groot gat, waar eene overstelpende watermassa door binnendrong, tengevolge waarvan de *Prins Frederik* in acht minuten zonk.

Gelukkig was het weder kalm en werd de orde op het aangevaren schip nauwelijks een oogenblik gestoord. Vooral de voorbeeldige tucht der militairen gaf een uitstekend voorbeeld aan de passagiers en schepelingen. Op kommando snelden alle soldaten hunne hangmatten uit en scharden zich op het dek in gelid als op eene parade. Ook de bemanning gedroeg zich voortreffelijk. Zij liet snel en ordelijk de booten te water, waarmede de opvarenden achtereenvolgens naar de zwaar beschadigde half zinkende *Marpessa* werden over gebracht. Het eenige oponthoud dat ondervonden werd, kwam door de zeer natuurlijke begeerte van eenige passagiers om een deel hunner bezittingen te redden. Eene dame wilde niet weg zonder haar geldtrommetje; eene andere werd met moeite teruggehouden van naar hare hut te gaan, die vol water stondt en waar zij 1200 pond sterling had liggen.

Terwijl de passagiers in de booten werden gebracht, hield de commandant der troepen appèl over zijn manschappen. Helaas! er ontbraken er zeven: de luitenant Van Wijk en zes soldaten. Blijkbaar waren zij door het plotseling indringende water overvallen, voor dat zij het dek konden bereiken. Een poging om hen nog te redden was toen vruchteloos en zou slechts nog meer menschenlevens in gevaar gebracht hebben.

Er was trouwens ook geen oogenblik te verliezen. Nauwelijks was de laatste boot in zee gestoken of de *Prins Frederik* zonk in de diepte. De geheele ontscheping was in 7 minuten geschied; zeer zeker een kranig stuk als men bedenkt, dat 170 personen in de booten moesten worden gebracht.

Aan de kloeke houding der bevelhebbers, de heer Visman, gezagvoerder en de Commandant der koloniale troepen majoor Voorsluijs van Eik, is het te danken, dat het treurig ongeval nog niet meer slachtoffers heeft geëischt.

Het *Handelsblad* vermeldt nog de volgende bijzonderheid. „Luitenant Van Wijk zou aanvankelijk eerst in November van dit jaar naar Indië vertrekken. Hij ruilde echter met luitenant Velde, die wilde huwen en gaarne een huwelijksreisje deed. Deze was was voor dien vriendendienst zóó erkentelijk, dat hij bij het vertrek nog te IJmuiden was met zijn vrouw, om van luitenant Van Wijk afscheiden te nemen. Van Wijk was ongehuwd."

BUITENLAND.

Italie. — De gemeenteraad van Rome heeft met 61 stemmen tegen 1 besloten, dat al de leden hun ontslag zouden nemen, met het oog op het wetsontwerp, dat de Regeering bij de Kamer heeft ingediend tot regeling der financieele aangelegenheden der stad (welk ontwerp de Raad onvoldoende acht).

Toen de Raadsleden dit besluit namen en Menotti Garibaldi, daartegen in verzet komende, de Regeering ging verdedigen, brak er een storm los. Garibaldi werd uitgefloten. Bevend van woede wilde hij zich op een der omstanders werpen. Met moeite werd hij nog daarvan teruggehouden, maar intusschen geraakten verscheidene andere leden met elkaar aan het vechten onder luid geschreeuw en geschimp: Vasallo, de directeur van het dagblad *Don Chisciotte*, werp den redacteur van het blad der re-

---

gi inspiracion di bo corazon, bon senjor pastoor," asina e director anciano a continua doenando e pader su manoe," bo, koe bo método, ya bo a obtene repitidamente resultado mas favorable koe nos coe e di nos."

Duranti e promer simannan koe a trascurri, Hendrik Theren tabata obheta di atencion particular dje eclesiástico. Ni un dje vigilador o bombanan no tabatin nada di keha di obediencia dje mucha homber di mala reputacion. Hamas un palabra di contradiceion a sali fo di su boca, nunca el a haci oposicion na nada. Coe un silencio i seriedad superior na su edad, el a esmerele den toer trabao koe nan a mandele. Ma hamas nunca un sonrisa a presenta riba su cara pálida i hermosa; coe indiferencia el a presencia semper weganan di su companjeronan di infortunio, mientras nan tabata disfrutando di nan poco ora di recreacion, loebidando, gracias na inexperiencia di huventud, hasta e lugar oenda nan tabata.

"¿ Pakiko bo no ta hunga coe bo companjeronan?" e pastoor a puntréle cierto dia koe el a hayele, segun costumbre, tristoe sintá den un hoeki retirá, "¿ Sigur bo ta desea di ta cerca bo mama i bo roemannan?" e pader a continua, i atentamente el a keda ta observa cara dje condenado.

Pa un instante fisionomia dje criminal a troca, su pecho a suspira involuntariamente, ma na mes instante e expresion dura i insensible a bolbe cubri su frenta huvenil, i casi coe un voz incomprensible Hendrik a contesta:

—"¡ Nó! ¡ Nan ta kere mi culpable!" Carinjosamente e sacerdote a pone manoe riba schouder dje hoben para su delantr, coe su vestuario grof di penitenciario:

—" Hendrik, mi kier bo bon, e bon Dios ....."

—"¡ O!" e mucha a interrumpiele coe viveza. "E bon Dios .... mi a reza, mi a implora, si, mi a reza mucho na principio di mi desgracia, i e bon Dios no a scucha mi oracion, El no a yuda mi: mi ta somete mi na Su santa voluntad .... Ni mira mi no a mira e horlóge di baron Adelbert, te pa mi a cogele, i sin embargo toer hende, hasta mi tata, mi mama, i hueznan ta pretende koe sí mi a hortele i koe mester devolvéle!"

I como si fuera su pena, su amargura tantoe tempoe sofocá, mester a ser desahoga awor di golpi, e mucha a kita cai na suela derramando lagrima dolorosa.

Conmové Pastoor Hermann a keda ta miréle, com el tabata troce snik, papiando mitar mitar palabra. Esai no tabata conducta di un mucha elevá den crimen, educá den obstinacion di por desmenti descaradamente su malicia comprobá, ma si, esai tabata voz di verdad, di verdad incontestable.

Profundamente afectá e pader a zak hiza Hendrik, i coe un tono sentimental el dici coe n'ele:

—"¡ Mi jioe! ¡ Maske hinter mundoe no kere bo, mi ta kere bo!" Admirá e mucha a keda ta mira e pader den su cara, den su wowonan triste fihá riba dj'ele, i un briljo di alegria a cubri su fisionomia banjá toer na lagrima.

—"Mi ta gradici bo," e hoben dici poco poco i el a kita cai desmayá....

....

Ora e pastoor Hermann a pone na conocementoe dje director lo ke el a presenciá, i koe el a sigurele koe p'ele, el ta convencí di inocencia dje hoben, e director a haci un movimiendi duda.

Coe un sonrisa burlesca, el a habri su doosji cohe un snuif i dici:

"Lo nos mira, senjor pastoor. Ma mi ta teme, mi ta teme koe bo ta larga bo bondad ganja bo awor atrobe. Criminalnan di mas obstiná, nan sabi di cubri nan algun bê perfectísimamente coe máscara di inocencia, ora ta conbini nan. Ta e mes historia di lobo bisti coe lana di carner. Sin embargo mi ta di acuerdo coe bo, koe Hendrik Theren ta un mucha extraordinariamente dotá, inteligente, sumiso i ademas carinjosa, apesar di su vestuario degradante. El ta un mucha ingenioso coe un cara i un presencia sumámente distinguida."

El ta continua.

——o——

geeringspartij, de *Fracassa*, een inktkoker naar het hoofd. Bedoelde redacteur, in felle woede ontstoken, greep nu alle inktkokers en zandbakjes, die onder zijn bereik waren, en smeet ze naar zijn tegenstander, zoodat Vasallo aan den hals gewond werd en, met bloed en inkt bezoedeld, uit de vergaderzaal gesleept moest worden. Toen steeg de woede en razernij ten top. Pooten van stoelen en inktkokers vlogen door de lucht. Een ander redacteur van *Don Chisciotto* werd handgemeen met den hertog van Sermouta, totdat beiden op den grond tuimelden. Onder trompetgeschal stormden daarop de gendarmes de zaal binnen, om aan het gevecht een einde te maken. De burgemeester gaf evenwel op ruwen toon den gendarmes het bevel, zich dadelijk te verwijderen; de gemeenteraad had, zeide hij, bij zijne vechtpartijen geen hulp van de politie van noode! Tegen middernacht werd, onder algemeene uitputting, deze gemeenteraadszitting gesloten, nadat de leden nog gelegenheid hadden gevonden voor het heengaan het besluit om collectief ontslag te nemen, difinitief vast te stellen.

— Deze hartstochtelijke uitval, vindt een verklaring in het volgende. Reeds meermalen hebben wij er op gewezen, dat de Italiaansche regeering er zich voortdurend op toelegt, de stad Rome het Pauselijk cachet dat haar nog altijd eigen is, te ontnemen, en de hoofdstad der christenwereld geheel het uiterlijk van eene moderne Europeesche hoofdstad te geven. Om tot dit doel te geraken, waren onder blijkbare begunstiging der Regeering kolossale bouwplannen ontworpen, waartoe de gemeente Rome ruimschoots het hare moest bijdragen. Het onvermijdelijk gevolg daarvan is geweest, dat niet alleen vele bouwondernemers financieel geheel ten gronde zijn gegaan, maar dat ook de financiën der stad geheel in het ongereede zijn geraakt en een stadsbankroet voor de deur staat.

De Regeering, die uit politieke oogmerken tot deze bouwwoede den eersten stoot gaf, en dus op de eerste plaats de schuld van den treurigen toestand draagt, ziet zich verplicht de stad Rome financieel te hulp te komen, maar wil dit doen op zoo bezwarende en voor het godsdienstig gevoel der Romeinen krenkende voorwaarden, dat het fiere Romeinsche karakter daar tegen in levendig verzet komt. Crispi beoogt, het stedelijk bestuur nagenoeg geheel door den Staat te doen uitoefenen, en wil daarenboven, om het enorm tekort op de gemeente-begrooting te dekken, met vertreding van alle wetten van recht en billijkheid verschillende vrome stichtingen of instellingen van weldadigheid in beslag nemen. Daar de faillissementen te Rome elkaar met schrikbarende snelheid opvolgen en dientengevolge het particulier initiatief tot bouwen steeds minder wordt, wil Crispi eenige bouwwerken door den Staat-zelf doen uitvoeren. Zaterdag 28 Juni is bij de Kamer een wetsontwerp ingekomen, waarbij de Staat de uitvoering van verschillende bouwwerken, den aanleg van straten en het maken van twee bruggen, op zich neemt.

De Romeinsche correspondent der *Germania* schrijft omtrent deze plannen der Regeering het volgende: Het wetsontwerp-Crispi is een sarcasme. Voor alles wil Crispi een groot deel van het beheer der gemeentelijke financiën aan den Staat overdragen. Hij neemt ook de tollen der stad en geeft daarvoor 12 millioen 's jaars. Nu echter bedraagt de gemiddelde opbrengst der tollen enz. 14 à 15 millioen. De stad verliest dus bij de inmenging der Regeering. Deze eigent zich verder alle godvruchtige instellingen der stad toe, schaft de meesten af en met haar geld worden de meeste schulden betaald. Een zeer gemakkelijk middel voorzeker. Men verspilt het geld der weldadigheidsinstellingen; het groote gasthuis S. Spirito wordt opgeheven en afgebroken, evenals verschillende andere zieken- en armenhuizen. Met het geld, dat hiermede verkregen wordt, zal een nieuw groot gasthuis met armenhuis worden gebouwd.

De Regeering wordt bij al deze plannen ongetwijfeld geleid door het verlangen het echt katholieke karakter, dat Rome nog altijd bezit, zooveel mogelijk weg te nemen. De gemeenteraad had hiertegen te groote bezwaren, en de heer Crispi neemt hem daarom het werk uit de handen. Dat de inmenging van de Regeering der stad veel voordeel zal opleveren, kan terecht betwijfeld worden, daar de heer Crispi verzuimt op te geven, hoe men het tekort van 6 millioen kan dekken, waarmede de gemeentebegrooting sluit.

—Koning Humbert heeft een besluit geteekend, waarbij de gemeenteraad van Rome ontbonden wordt.

De afgevaardigde Tinnocchiaro is voor het beheer der stad Rome benoemd tot koninklijk commissaris.

Duitschland. De Rijksdag heeft 27 Juni bij derde lezing de legerwet onveranderd aangenomen. Tegen stemden de vrijzinnigen, de volkspartij, de socialisten; enkele leden van het Centrum en een der Welfen. De derde supplementaire begrooting, ten bedrage van 37 millioen, werd naar de Commissie voor het budget verwezen.

— Nadat eerst alle feestelijkheden ter eere van Wissmann bij wijze van demonstratie achterwege zouden blijven wegens het tractaat tusschen Engeland en Duitschland, had er den 27 Juni niettemin een gastmaal ter eere van Wissmann plaats. Daaraan namen deel de voornaamste voorstanders van koloniaal bezit en de bevorderaars van de Duitsche koloniale politiek.

Onder de redevoeringen was de voornaamste van Wissmann zelf, die klaarblijkelijk onder den indruk zijner audientie bij den Keizer, het volgende verklaarde:

Hij kon volkomen begrijpen, dat er in de koloniale kringen eene beweging heerschte tegen het tractaat tusschen Duitschland en Engeland, maar men moet vertrouwen in de Regeering hebben, dat zij recht handelde, ook wanner wij niet achter den sluier zien, die de eigenlijke beteekenis van het verdrag onthult. Men moet nu niet mismoedig het kind met het bad wegwerpen, maar bedenken dat de Duitsche koloniale politiek jonger is dan de Europeesche politiek welke Duitschland voert. De Europeesche politiek van het vaderland is gewichtiger en grooter en moet bij het verdrag in de eerste plaats in rekening worden gebracht.- Wissmann's rede maakte den indruk, dat zij op hoogeren wensch een gerust stellend karakter droeg.

— Had onlangs de Oostenrijksche minister van oorlog zich verpraat en liep hij daardoor gevaar zijne portefeuille te verliezen, ook de Duitsche rijksminister van oorlog heeft het aan de overdreven rapheid van zijn spreekorgaan te danken, dat hij de portefeuille van oorlog zal moeten nederleggen. General Verdy du Vernois had nl. eene groote onhandigheid begaan, door in naieve openhartigheid in de commissie voor de legerwet zijne verreikende toekomstplannen te onthullen, hetgeen bijna het geheele ontwerp deed mislukken. Al het beleid van Windhorst was noodig om te redden wat nog te redden viel, en toen eindelijk Von Caprivi bij wijze van toenadering eene uitbreiding der jaarlijksche herfstverloven toezegde, scheen de storm bezworen. Maar Caprivi vergaf het den minister van oorlog niet, dat deze die concessie door zijne onhandigheid noodzakelijk had gemaakt. En wijl nog steeds een groot deel van het Centrum uit vrees voor de toekomstplannen bleef aarzelen, liet Caprivi zijn collega in den steek en verloochende hem openlijk door te zeggen, dat hem als kanselier niets van die plannen bekend was. En als hem geantwoord werd, dat toch iedereen wel wist, wat er in de Commissie was medegedeeld door den minister van oorlog, zei Caprivi nogmaals: „wat ik als mensch weet, doet niets ter zake, maar als kanselier is mij omtrent die plannen niets bekend. Voor Verdy bleef er na deze openbare verloochening door den Rijkskanselier niets anders over dan zijn ontslag aan te vragen, en die ontslag-aanvrage moet ook bereids zijn ingewilligd. Volgens verschillende bladen is Von Wittich, chef van het keizerlijk hoofdkwartier, bestemd om Verdy's opvolger te worden.

— De minister van oorlog, generaal Verdy du Vernois, laat het gerucht zijner aftreding tegenspreken; maar toch blijft men gelooven, dat zijn ontslag slechts een kwestie van tijd is. Von Wittich, die als zijn opvolger was gedoodverfd, bevindt zich thans op reis met den Keizer naar Denemarken, die met een eskader derwaarts gestoomd is. In den herfst, meent men, zal Verdy bepaald aftreden.

— De *Hamburger Nachrichten* vermelden het vreemde feit dat de Engelsche en Duitsche Gouvernementen eerst de goedkeuring van Frankrijk zouden verworven hebben voor zij het contract omtrent Afrika teekenden.

— Toen de Duitsche Keizer den Majoor Wissmann laatstelijk tot ridder sloeg om hem voor zijn diensten te beloonen, dacht men algemeen dat de Majoor zou terugkeeren. Sinds eenige dagen achter verspreiden eenige Berlijnsche bladen de tijding dat de Majoor zijn post niet meer zal innemen, maar zich uit den kolonialen dienst zou terug trekken. De gissingen omtrent dit ontslag loopen uiteen.

In elk geval zou zijn heengaan voor Duitschland een groot verlies wezen, daar het niemand heeft om hem te vervangen.

Rusland.- Dat in het Gatschina-paleis onder de door den Czaar bewoonde vertrekken eene mijn ontdekt is, wordt door nadere berichten bevestigd. Eenige hofbeambten zijn dientengevolge gearresteerd. Ook is eene poging om den Czaar te vergiftigen met eieren, waarin blauwzuur was gespoten, mislukt, doordien de Keizerin den toeleg ontdekte.

Een aantal uitgeweken nihilisten moeten heimelijk in de hoofdstad zijn teruggekeerd. Uit eenige te Warschau in beslag genomen papieren is gebleken, dat het uitvoerend nihilistisch comité zich weer geconstitueerd heeft, en het vreeselijk genootschap in binnen- en buitenland zich sterk heeft versterkt.

Zoo bestaat te Londen een nihilistisch laboratorium, dat bommen naar Rusland tracht te zenden, doch door de Engelsche politie scherp wordt bewaakt. De directeur dier fabriek, die zich „grootmeester van het Europeesche nihilisme" noemt, heeft den verslaggever der *Herald* evenwel verklaard, dat de nihilisten binnen enkele maanden den Czaar gedood hopen te hebben.

Engeland.—De minister Fergusson verklaarde den 27 Juni in het Lagerhuis, dat er niets waar was van het bericht dat Engeland het eiland Dominique aan Frankrijk zou afstaan, indien dit laatste van zijne aanspraken op Newfoundland afzag. De minister voegde erbij, dat de Regeering geenerlei nieuwe verplichting tegenover de Europeesche mogendheden op zich genomen heeft, zoo min naar aanleiding der overeenkomst met Duitschland als om eenige andere reden.

— Naar het heet, heeft de meerderheid der Helgolanders de voorkeur aan landverhuizing naar Canada, waar de Regeering bereid is hun land af te staan ter kolonisatie. Waarschijnlijk zijn het de Duitsche militaire wetten, die de Helgolanders het meest er van terughouden de Duitsche nationaliteit aan te namen.

Spanje.—Voor het liberaal is een conservatief ministerie in de plaats getreden. Reeds hebben de nieuwe ministers den eed in handen der Koningin Regentes afgelegd.

Deze ministerie verandering heeft een verplaatsen der gezanten bij de Mogendheden tengevolge. Ook Benomar die zooals bekend is, door zijn houding aan het Duitsche hof in ongenade was gevallen, zal waarschijnlijk een gezantschapsbetrekking bij den Koning van Italie gaan waarnemen. Pidal wordt geaccrediteerd bij den H. Stoel.

Met meer recht dan van de Fransche conservatieven mag men van de Spaansche zeggen, dat zij de toekomst van den Staat in handen hebben, wanneer zij zich als één man aan een sluiten.

Het aanmoedigend woord door Paus Leo XIII in dezen zin gesproken zal hiertoe het zijne bijdragen.

Bulgarije.— Het vertrek van prins Ferdinand uit Bulgarije even voor dat majoor Panitza, die eene samenzwering tegen den Prins had beraamd, werd gefusilieerd, wordt in Europa druk besproken. Tot het laatste oogenblik toe heeft Ferdinand geweigerd het doodvonnis met zijne handteekening te bekrachtigen. Eerst aan den vooravond van zijn vertrek naar het buitenland heeft hij aan de pressie, door den alvermogenden eersten minister Stambouloff op hem uitgeoefend, toegegeven; en nauwelijks had de Prins het land verlaten, of genoemde minister, die tijdens de afwezigheid van den vorst het regentschap bekleedt, gaf last tot de voltrekking van het vonnis over te gaan. De Czaar moet zeer verbolgen zijn geweest, toen het bericht der terechtstelling van Panitza hem bereikte; hij liet dadelijk Von Giers ontbieden, die hem echter slechts kon mededeelen, dat zijne tusschenkomst vruchteloos zou wezen. Prins Ferdinand zit nu rustig in de bad plaats der diplomaten, Carlsbad, en natuurlijk duiken de berichten weder op van een voorgenomen huwelijk.

— Met betrekking tot deze executie heeft heeft onbeschrijflijk veel opzien gebaard, dat Keizer Wilhelm II te Christiana zou verklaard hebben, dat het gedrag van prins Ferdinand onverschoonbaar en de terechtstelling van Panitza het werk eener lage persoonlijke wraak was.

Dit is te meer opzienbarend, wijl de duitsche gezant bij Kalnoky zeer op de terdoodbrenging van Panitza zou aangedrongen hebben.

Afrika.— De wetgevende raad van Natal heeft besloten, koningin Victoria te verzoeken, de invoering van parlementaire instellingen in Natal toe te staan.

—Te Bagamoyo is Mohammed-Ben-Cassin met drie medeplichtigen krachtens vonnis van den Duitschen krijgsraad opgehangen wegens een vroeger op eenen Duitschen koopman gepleegden moord. Hierdoor is groote opgewondenheid en algemeene rouw onder de Arabieren veroorzaakt, dewijl Mohammed een hooggeplaatst Arabier was.

Omtrent het zendingswerk in Afrika verklaarde dezer dagen Wissmann aan een reporter van de *Munchener Allgemeine Zeitung*, dat de Engelsch-protestantsche en Duitsch-evangelische zendelingen zich onbevoegd en op onheilbarende wijze met de politiek bemoeien en zijn werk zeer bemoeilijkt hadden, terwijl daarentegen de katholieke missionarissen door hun goede werken, hun christelijken invloed, hun aan beschaving en zedelijkheid zeer bevorderlijke pogingen, hun offervaardigen en onvermoeiden arbeid, de steunpilaren der beschaving zijn. En hij voegde er bij, dat het geld voor het protestantsche zendingswerk letterlijk als weggegooid mag gelden.

— Een storm van verontwaardiging is op de verklaringen van Wissman onder de duitsche protestanten losgebarsten. Verschillende groote liberale bladen zorgden voor een verspreiding van Wissmans woorden, die hun in 't geheel niet welkom was. Hoe echter die verklaringen gelogenstraft? Een professor in de protestantsche theologie zou het beproeven. De heer Warneck schreef in de *Reichsbote*, van de protestantsche geestelijken het orgaan bij uitnemendheid, een lang artikel vol beleedigingen tegen Rome en de Roomsche missionarissen.

„Men begrijpt het niet, roept Dr. Warneck uit, hoezeer Rome tegenwoordig door Duitschland geleid wordt. Al wie Rome kent, moet het ontzagwekkend politiek gevaar begrijpen, waarmeê de macht der Roomsche kerk ons dreigt."

Dan heft de professor vol geestdrift een lofzang aan op de protestantsche missionarissen. Zij eerst prenten den negers den geest van het christendom in; zij vormen christenkerken in plaats van schoone dor-

pen en plantingen te stichten, zooals de katholieke missionarissen in Afrika.

En hiermede waren de verklaringen van Wissmann weerlegd.

Dr. Warneck schijnt echter een slechten indruk, ook bij zijn collega's, gemaakt te hebben met zijn artikel. De protestantsche redactie toch van de *Reichsbote* laat er dit postscriptum op volgen:

„Wij kunnen ons niet onthouden op dit stuk de strengste reserve aan te nemen. Wij zelven hebben van een eerbiedwaardig man, die de evangelische missiën geheel en al toegedaan is, de geloofwaardigste inlichtingen ontvangen, omtrent de protestantsche zending in Oost-Afrika. Die inlichtingen hopen ons te zeggen, dat het in de nederzettingen onzer missiën niet langer zoo blijven kan. Het is dringend noodzakelijk, dat de inzendingen geheel en al gereorganiseerd worden en dat een gewaardeerd gezag wake over de discipline onder onze missionarissen. In één woord er moet daar een soort van episcopale organisatie in 't leven geroepen worden.

Wij zouden aan onze plichten te kort schieten, indien wij deze dingen verzwegen en wij zijn verzekerd, dat men er elders over spreken zal."

N. Amerika. — Het heugelijk bericht wordt verspreid dat Mgr. Kaene, Rector van de Katholieken Universiteit te Washington, die bij het bekende spoorweg ongeluk dood werd gewaand, slechts gewond is. De Doorl. Prelaat is aan de beterhand.

— De V. Staten die tot heden twee en veertig staten telden zullen weldra tot vier en veertig stijgen. Reeds gaat de stemming over de toelating van Wijoming en Idaho tot den Bond. De toetreding dezer twee nieuwe staten heeft haar politieke beteekenis:

In beide toch heeft de Republiekeinsche partij de overhand en deze wint dus vier Senatoren, zoodat zij zich binnen den tijd van vijf jaren over een meerderheid in den senaat zal mogen verheugen.

Venezuela. — In den morgen van den 2 *Juli* las de H. Vader de H. Mis in zijn private kapel waarbij de personen tegenwoordig waren die van uit Venezuela een pelgrimstocht over Lourdes naar Rome ondernomen hadden. Uit de handen van Z. H. den Paus ontvingen zij de H. Communie en werden daarna toegelaten tot een bijzondere audiëntie in den Troonzaal.

De Weleerw. Heer Machado die aan het hoofd der pelgrims ging las bij deze gelegenheid een adres voor, vol kinderlijke genegenheid en onderwerping aan den H. Stoel. Uit de woorden die Z. H den pelgrims daarna toesprak, straalde die vaderlijke welwillendheid welke de harten van allen, die in tegenwoordigheid van Z. H. worden toegelaten in geestdrift, en liefde ontvlamt. Voor hun vertrek ontvingen de pelgrims den Apostolischen zegen.

NOTICIANAN DI CABEL.

Recibí dia 26 di Julio.

Paris. — 25. Dia huebes próximo, Cámara lo descuti e belasting riba sucoe, á fin di balanzá presupuesto koe tin un deficit di 26 miljon di franc.

Segun noticianan di Buenos Aires, nan a descubri un conspiracion pa tumba gobierno.

Tropanan di San Salvador i di Guatemala a bolbe taca otro; tropa di Guatemala a sali derrotá.

Desacuerdo den Francia i Inglaterra riba asunto di Africa ta na reglá.

Londres. — Vapor *Egypt* di linea nacional a kima.

Conferencia parlamentaria riba arbitrahe internacional a coeminsa.

New-York. — Oficinanan di *Western Union Telegraph* ta completamente destruí. Temporalmente nan ta trasladá na *Jersey City.*

Nan ta bisa koe Conde di Paris i duque di Orleans lo yega New-York banda di September.

Madrid. — Continuamente cólera ta aumenta na Valencia.

Recibí dia 28 di Julio.

Paris. — Na consecuencia di mucho aguaceroe na Francia, cosechanan ta mitar destruí. Nan ta calcula koe pérdidanan lo monta 500 miljon franc.

Mr. Freycinet a bai visita Vosquenan.

Londres. — Tripulacion i pasaheronan di Vapor *Egypt* a desembarca na Inglaterra.

Empleadonan di docknan di Cardiff ta menaza di stop trabao na Canal di Bristol.

New-York. — Cartanan di Centro America ta bisa koe den e seis encuentronan di ehércitonan di San Salvador i di Guatemala, el dje ultimo ayi a sali derrota.

Ministro di guerra di República Argentina a presenta su demision. Tin crisis den gabinete.

Madrid. — Na consecuencia di ponementoe di trabao abao, situacion di stadnan di Cataluña ta bira peor. General Martinez Campos a toema mando di tropanan i nan a manda refuerzo.

Peral a bai Cadiz coe idea di bolbe haci prueba nobo coe su barcoe di bao di agua.

Paris. — Mr. Roche a pidi un crédito pa poné un cabel entre Francia i Inglaterra, i pa reorganizá servicio di telefón na Paris. Comisión di presupuesto a aprobá e petición.

Londres. — Segun nan ta bisa, continuamente tin batalja entre tropanan di San Salvador i Guatemala.

Tropanan di Guatemala a uni nan, afin di impidi un invasión di tropanan di San Salvador riba nan territorio.

Recibí dia 29 di Julio.

New-York. — Un gran revolución a rebentá na república argentina: muchoe morto i hende heridá.

Tin un gobierno revolucionario formá, i poblacion di provincianan a reconocé e revolución.

Recibí dia 30 di Julio.

Madrid. — 30 Julio. Ministro di RR. EE. a bai San Sebastian ayera pa doena la Reina conocementoe dje resolucionnan di gabinete, tocanti e sucesonan di Mella. Spanja ta exigi danjo i perhuicio pa familia dje victima i koe e asesinonan sea castigá.

Noticianan di Mella ta bisa, koe toer cos ta tranquilo ayí.

Conducta di obreronan na Barcelona ta bira cada dia mas amenazante.

Gobierno a doena autorización pa poné un cabel entre Spanja i su colonianan na Africa.

Recibí dia 31 di Julio.

Paris. 30 Julio. — Tabatin un explosion den un mina na St. Etienne, koe a costa bida di 100 hende.

Den un batalja entre pueblo di Armenia i tropanan turco, tabatin hopi morto di banda banda. Nan ta sigura koe ta maltrato di Turconan ta causa di revolución di Armenia.

Londres. 30 Julio. — Noticianan di Buenos Aires ta bisa, koe tropa di gobierno a perde 1000 homber. Cartanan recibí riba e asunto ayí, ta algun bé contradictoria, i den algun nobo nan kier doena di comprendé, koe kizás gobierno lo por logrà di sofocá e revolución.

Madrid. 30. Julio. — General Polavieja, gobernador general di Cuba, a pidi pa doena un poder mas grandi na autoridad di Antiljanan spanjó.

Obreronan na Barcelona i na Maniesa a cogé trabao atrobé.

TYD-TAFEL.
DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"
TUSSCHEN
NEW-YORK,
LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO
Doet "Pt" España (Trinidad) aan, om passagiers en mails aan wal te plaatsen en in te nemen.

1890.	Caracas.	Philadelphia	Venezuela.	Caracas.	Philadelphia	Venezuel.
Vertrekt van NEW YORK....	Juni 26	Juli 9	Juli 22	Aug. 2	Aug. 14	Aug. 28
Komt aan te CURAÇAO	Juli 2	,, 10	,, 28	,, 8	,, 21	Sept. 3
Vertrekt van	,, 3	,, 17	,, 29	,, 9	,, 22	,, 4
Komt aan te PTO. CABELLO	,, 4	,, 18	,, 30	,, 10	,, 23	,, 5
Vertrekt van ..	,, 4	,, 18	,, 30	,, 11	,, 23	,, 5
Komt aan te LA GUAYRA..	,, 5	,, 19	,, 31	,, 12	,, 24	,, 6
Vertrekt van	,, 12	,, 24	Aug. 5	,, 18	,, 31	,, 12
Komt aan te PTO. CABELLO	,, 13	,, 25	,, 6	,, 19	,, 31	,, 13
Vertrekt van ..	,, 14	,, 25	,, 6	,, 19	Sept. 1	,, 13
Komt aan te CURAÇAO	,, 15	,, 26	,, 7	,, 20	,, 2	,, 14
Vertrekt van	,, 16	,, 28	,, 8	,, 21	,, 3	,, 16
doet LA GUAYRA aan	,, 17	,, 29	,, 9	,, 22	,, 4	,, 17
doet PORT SPAIN aan	,, 18					
Komt aan te NEW-YORK..	,, 24	Aug. 5	,, 16	,, 28	,, 11	,, 24

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO....	Juli 3	Juli 17	Juli 29	Aug. 9	Aug. 22	Sept. 4
Komt aan te MARACAIBO....	4	18	30	10	23	5
Vertrekt van ,, ...	14	25	Aug. 5	17	31	13
Komt aan te CURAÇAO......	15	26	6	18	Sept. 1	14

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO.....	Juli 2	Juli 16	Juli 28	Aug. 8	Aug. 21	Sept. 3
Komt aan te CORO......	4	17	29	9	22	4
Vertrekt van ,, ...	14	25	Aug. 6	19	Sept. 1	13
Komt aan te CURAÇAO....	15	26	7	20	2	14

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer gerieflijke kajuiten voor passagiers.

* Het Stoomschip *Venezuela* dat op den 9 Augustus en den 17 September van La Guayra vertrekt zal Pto. España aan doen om passagiers en *Mails* aanwal te zetten en aan boord te nemen.

Passagiers die met het Stoomschip *Caracas* van New-York op den 2 Aug. en den 10 Sept. vertrekken, zullen op Curaçao overgescheept worden en acht dagen daarna Pt España bereiken.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten op Curaçao.

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT E HIJOS. Curaçao.